

POSTANOWIENIE

Dnia 13.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Tadeusz Stodoła

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Roberta Firlej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** w sprawie **skaz. B. K. s. T.** i D. z d. K. ur. (...) w C. (1), skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w D. P.z dnia 3.10.2013r., sygn. akt II K 926/12 za czyn z art.286§1kk na karę roku i miesiąca pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w D. P.z dnia 12.12.2014r., sygn. akt II K 383/14 pkt. wł. I za czyn z art.286§1kk, art.270§1kk, art.297§1kk, art.91§1kk, art.11§2kk na karę 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skaz. B. K. s. T.**;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany B. K. złożył wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, motywując go chęcią powrotu do rodziny oraz podjęcia pracy, celem zapewnienia najbliższemu wsparcia finansowego.

Uprawnienia do ubiegania się o warunkowe zwolnienie skazany nabył w dniu 24.11.2014r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z wywiadu środowiskowego z dnia 6.08.2012r. wynika, że skazany w wyniku konfliktu z babcią wyprowadził się z zajmowanego wspólnie z nią mieszkania i zaprzestał utrzymywania kontaktów z rodziną. Postrzegany był jako osoba zażywająca środki odurzające. Nigdzie nie pracował, prezentuje bierny stosunek do pracy zarobkowej. W przeszłości, pozostawał na utrzymaniu babci.

W czasie odbywania kary, skazany był pięciokrotnie nagradzany regulaminowo, został też 2 razy ukarany dyscyplinarnie za dokonanie samouszkodzeń oraz odmowę poddania się badaniu moczu na obecność środków odurzających. Wskazać trzeba, że popełnione przekroczenia dowodzą, że skazany nie potrafi w pełni zaakceptować norm i obowiązków jakim został poddany w związku z odbywaniem kary pozbawienia wolności. Obecnie, wobec przełożonych przejawia regulaminową postawę. W przeszłości skazany podejmował zachowania autoagresywne (pocięcia, połyki, odmowa przyjmowania posiłków) które miały charakter instrumentalny i były protestem przeciwko działalności Administracji. Ustalono również, że czynnikiem zaburzającym kontrolę zachowań skazanego jest uzależnienie od alkoholu. W okresie od 19.12.2013r. do 19.03.2014r. skazany odbył leczenie w oddziale terapeutycznym dla osób uzależnionych od alkoholu w ZK G.

Nr 2. Z oceny przebiegu terapii i jej efektów wynika, że postęp skazanego w terapii oceniono jako minimalny.

W ocenie Sądu, zachowanie się skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji jest niestabilizowane. To oznacza, że dalsza resocjalizacja winna być prowadzona w warunkach zakładu karnego.

Dodać trzeba, że skazany wprawdzie karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania tym niemniej zadań wynikających z tego programu nie realizuje. To wskazuje na to, że skazany nie włączył się szczególnie aktywnie w proces resocjalizacji.

B. K. odbywa karę 2 lat 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie IIK 383/14 PKT I pkt wł. I Sądu Rejonowego w D. P., za dopuszczenie się przestępstw z art.286§1kk, art.270§1kk, art.297§1kk, art.91§1kk. Uprzednio odbył też karę pozbawienia wolności za czyn z art.286§1kk w sprawie IIK 926/12 Sądu Rejonowego w D. P.. Niewątpliwie stopień szkodliwości społecznej dokonanych przez skazanego przestępstw jest znaczny, o czym świadczą okoliczności ich popełnienia, rozmiar wyrządzonej szkody oraz sposób działania skazanego. Popętnianie wskazanych wyżej czynów karalnych dowodzi zdaniem Sądu tego, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszanie porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego. Zatem, skazany jest sprawcą w znacznym stopniu zdemoralizowanym, wobec którego ocena postępów w procesie resocjalizacji powinna zostać dokonana szczególnie wnikliwie.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu, okoliczności popełnionych przestępstw oraz niejednoznaczne zachowanie w czasie pobytu w izolacji więziennej przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku o udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary i nie dają podstaw do ustalenia wobec niego pozytywnej prognozy odnośnie poprawnego zachowania po opuszczeniu zakładu karnego. Sąd w chwili obecnej nie ma przekonania, że skazany po udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie dopuści się ponownie przestępstwa zwłaszcza że w przeszłości, tj. w 2008r. korzystał on z takiego zwolnienia jednak ponownie został osadzony w izolacji więziennej. To oznacza, że stosowany wobec skazanego środek probacyjny okazał się nieskuteczny. Sąd penitencjarny orzekający o warunkowym przedterminowym zwolnieniu powinien również brać pod uwagę rozmiar odbytej już części kary i oceniać ją pod kątem adekwatności i współmierności do okoliczności popełnionych przestępstw, a także realizacji przez karę potrzeby należytego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, o czym mówi wprost art. 53§1 kk. (Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18.10.2000r. sygn. akt IIAKz. 943/00 (Lex nr 46424).

Stwierdzić w tym miejscu należy, że na obecnym etapie wykonywania kary cele orzeczonej skazanemu kary nie zostały osiągnięte w całości. Wskazać trzeba, że wykonywanie kary pozbawienia wolności ma na celu nie tylko wzbudzenie w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanych postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego, lecz również zaspokojenie społecznego poczucia sprawiedliwości społecznej i spełnienia celów prewencji ogólnej. Ingerencja w wymiar kary określony w wyroku skazującym poprzez jego nadmierne skrócenie, nie może prowadzić do nieuzasadnionej liberalizacji sankcji karnej oraz kształtować społecznego przeświadczenia o pobłażliwości względem sprawców przestępstw o znacznym stopniu społecznej szkodliwości.

W ocenie Sądu penitencjarny, właściwości i warunki osobiste skazanego (uzależnienie od alkoholu, skłonności do zachowań autoagresywnych, zażywanie środków odurzających) w świetle okoliczności popełnionych przestępstw nie dają w chwili obecnej podstaw do przyjęcia, że skazany na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego i więcej nie popadnie w konflikt z prawem tym bardziej jeśli uwzględni się treść opinii psychologicznej z której wynika, że rokowania

odnośnie prawidłowego funkcjonowania skazanego na wolności i nieagresywnego zachowania są niewystarczające.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw.